

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 14 d' Octubre.—Ntra. Sra. del Remey, y S. Calixto papa y mártir.
Dill. 15.—Sta. Teresa de Jesús vg. y fund., compatrona de las Espanyes.
Dim. 16.—S. Galo abat y la beata, María de la Encarnació vg.
Dimec. 17.—Sta. Eduvigis duquesa de Polonia viuda.
Dij. 18.—S. Lluch evangelista.
Div. 19.—S. Pere de Alcántara cf.
Dis. 20.—S. Joan Canci cf. y Sta. Irene vg. y mr.

QUARANTA HORES.—Contiuan en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura. La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	15'00	«
Fajol.	13'00	«
Mill.	14'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	15'00	«
Besses.	18'50	«
Llubins.	11'00	«
Patates (carga).	08'00	«
Ous (dotzena).	01'25	«

Núm. 16.

Recollit el 1936

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any.	5'00	Pessetes
Semestre.... ..	2'50	«

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

ORIENTEMNOS (1)

VI

Parlaré de conservadors d'altra mena, deyam en l'article anterior. Son els conservadors que podriam dirne actius, que corren ab el funcionament de la tramoya del partit, la fusta, com si diguessim, d'hont ne surten els cacichs, ja que 'ls altres solen desempenyar un paper passiu, y avegadas fins poch ayros.

Comensém per declarar que en nostra vila no coneixém avuy cap especimen ben caracterisat del conservador que aném á intentar descriurer. Aquí la política activa ó de caciquisme (la única qu' es activa) está tan ensopida que casi pot dirse qu' es morta. Ja sols li queda esma pera estirar la cama desde la fossa ab l'intent de fer la trabeta al que prohi de fer quelcom de bó. Deu vulga que se li pugan cantar ben aviat les absoltes, iniciantse una acció més hònrada y profitosa y de ferma solidaritat entre tots els vehins.

Tornanthi ab els conservadors actius, aquestos son els deixebles apòfitats del gran mestre del que n' han après aquella displicencia que 's tradueix en un cert despreci envers el pais á quin sembla que encara fan un favor de governalo á son albir. Com á cos de doctrina, fora dels llochs comuns, *los generales de la ley* com si diguessim, de que á falta de cosch disposan, acceptan les teories que han vingut buydant els mestres en discursos y conferencies d'oportunitat, pero en el fons els hi han quedat mellor grabades les máximes y aforismes que en converses familiars dictava en Cánovas y que dibuixavan de cos enter sa segona fesomia. Per exemple alló de que quan algú li criticava la confecció de les cambres per encasillat y ell deya que ho feya aixís perque era impossible governar de altre modo y que si 'l pais fos lliure d'elegirse 'ls representants encara ho faria pitjor y alló altre de que quan li deyan perque se valia d'homes tant desprestigiats y mancats d'honradesa política com en Romero Robledo per exemple, responia que era perque necessitava un entremaliat, batallador y poca pena pera desbaratar les oposicions, y que al ferli cá-

(1) Vegis el número 14.

rrechs perque empleava tanta pilleria en els llochs públichs responia tot fresch,—*¡qué voy á hacer si los hombres honrados me resultan tontos de capirote!*—etc., etc. Aquesta desaprovisió del gran estadista que alguns ne diuhen gramática parda es la que sedueix al conservador actiu.

Aquesta mena de conservadors, generalment son d'acarréu, es á dir que han anat á parar á la conservaduria *per accidens* com podian haver caygut en altre partit si les circumstancies ho haguessin portat aixís. Un favor particular rebut, una carta del diputat, un apat oportú, etc., poden haver sigut la porta de entrada en el partit com ho haurian sigut en el liberal ó altre. Aixó mateix fa que ses arreles sian poch fondas y tal com hi han entrat se'n surten ja sia pera engroixir l'esllavissada del partit ó per saltarsen á un altre si á má ve, sense que aixó impedesca que més endevant á tall de fills pródichs, tornin á reingressar en files si les coses no han filat com ells pensavan.

L'influencia que aquesta gent te sobre 'l país es d'alguna consideració y per més que molts els bescantin tot darrera enllá y 'n contin coses grosses, no mancan á felshi el *rendivú* y fins se'n serveixen si be 'l cas.

A n'aquestos conservadors se referia en Silvela quan parlava de aquella selecció que s'ha fet llegendaria y que tant feya riurer á en Cánovas que, gat vell de la política, devia dir interiorment—ja m'ho dirás quan t'hi trobis.—Efectivament si es que 'n Silvela l'hagi intentada la selecció, tal volta s'haurá recordat més de quatre vegades del seu antich quefe quan deya que 'ls polítichs honrats li resultavan *tontos de capirote*.

Si 'ls conservadors passius ó de poca empena, en general persones

de bona fe y personalment ben considerades no son cap esperansa pera 'l regionalisme, escusat es dir que 'ls d'aquesta altra mena son els seus enemichs declarats. Les corrents regionalistes tiran á destruhir lo que es la seva vida y es natural que se'n defensin ab dents y ungles, tal fan els elements dels demés partits que de la política viuhen.

Exigirli altre cosa fora igual que voler que 'l cuch que viu entre la pustema de la llaga, reclamés l'anticéptich que l'ha d'aniquilar.

M. V.

CONTESTACIÓ

Sr. D. Ramón Mata.

Estimat amich: Moltes vegades mos companys de primera ensenyansa me sentiren queixarme perque se 'ns obligaba á estudiar en una llengua estranya y que malament podiam conèixer aleshores, més tart he vist que 'ls partidaris del uniformisme volian ofegar totes les manifestacions espontànées de nostre caràcter y que gracies á n'aixó nostre patria estava com esclavisada. Estudiant la historia he sentit anyoransa per aquella antiga Catalunya tan amant de la justicia, tan celosa de llurs furs, tan democrática y religiosa en ses institucions, tan amiga del treball y tan floreixent en les arts y en totes les ciències. Com vols donchs, estimat amich, que no estiga jo al costat dels que volen reconstituhir aquesta Catalunya avuy per desgracia tan desfigurada?

A la vegada me he convenut que lluny de ser el Regionalisme un principi dissolvent venia á donar més vida y forsa al Estat robustint sos membres, he vist que donaba á Espanya

una organització política conforme á la naturalesa que Deu li ha donat, que representaba la purificació de la política y que aixís com el Centralisme significaba la opressió y la mort ofegant la espontaneïtat del país, el Regionalisme venia á dar la llibertat y la vida aprofitant la acció comuna de tots els individus, senyalantlos hi el camp ahont poguer aplicar sa activitat y tots units marxar per les vies del progrés.

Desconfiant de mes petites forces he entrat en combat, com tú dius, més sense seguir altre norma que les meves conviccions y aixís no he cregut convenient despendrem de mos desitjos de que dintre Espanya hi regui l'amor y la fraternitat entre les regions, encara que basant aquesta harmonia en el mutuo respecte dels drets y especial manera de ser de cada una. No he volgut deixarme arrastrar per les exageracions de molts que empenyan á Catalunya á lo que jo entench que es son suïcidí y que de sos llabis sols ne surten no més que insults grossers contra regions germanes de la nostra y que no son totalment responsables de les faltes de llurs fills. Aixó no es pas *recullir les bombes que 'ns llença l'enemich y que podrian enrunar els darrers baluards de nostre casa*, puig en res perilla nostra causa, ans al contrari, hi guanya moltíssim procurant ferla simpática á la part sana y no corrompuda per la política de les demés regions, ademés que aquest criteri ha sigut sostingut per molts catalanistes y fins la *Unió* lo ha manifestat en varios de sos actes.

Respecte allá ahont acaba el patriotisme sobre tot en els temps moderns serà allá fins ahont arriba la societat natural de la qual formarà part. Aquí serà en el Estat, mes, en els pobles que han sigut junyits per

la violència y la guerra, comprench que no deurán sentir cap afecte per l'Estat que 'ls esclavisa y fins el patriotisme 'ls impulsarà á separarse y á recobrar sa independència si les conveniencies socials no 'ls inspira altre conducta.

Jamay el patriotisme te que exagerarse fins á oblidar els principis de la justícia y á defensar la opressió y com que també l'Estat social es per procurarse 'l be comú á tots sos individus, si dintre un Estat ben definit per la naturalesa y per la tradició històrica si notan en éll apreciables diferencies de caràcter y distintes necessitats en les regions, aquestes deurán ser reconegudes y serà una obra altament patriòtica el treballar en aquest sentit y el fer cara á la violència que may deu donarse en una societat ben organizada.

El patriotisme pot salvar á Espanya, mes. es precis educarlo y dirigirlo convenientment. Del sigle que acaba podém treuren grans lliçons; hem vist els homes abandonar ses llars y descuydarse de ses families per entregarse al terbolí revolucionari, atrets sols per un programa seductor per l'esperansa posada en determinats personatges que no eran més que vils explotadors y nostre patria se ha vist destrossada pels partits y moltes vegades sa terra regada per la sanch derramada en lluytes fraticides, mes se ha deixat sentir el desengany y ab ell ha vingut el remordiment de molts per haber abandonat els sers més apreciables al posarse al servey de lo que han comprés després que era pura farsa. Tot aixó ha fet que s'extingís l'esprit públich, que la apatia y la indiferencia dominessin la major part dels espanyols fins á no sentir mica de vergonya per nostre humillació nacional, fins á resignarse á ser per sempre á la vegada que la

víctima l'escarni de nostres polítichs.

Si parles á nostres compatriotes de revolució, veurás en sos llabis dibuixat l'escepticisme y te contestarán que la fassis tú si vols. Mes no, aquesta no precisa encare, abans de tot es necessari crear caràcter; els mals del govern acostuman provenir dels vicis socials y si avuy se ha entronisat el centralisme, si 'l caciquisme ho invadeix tot y si la tirania parlamentaria 'ns domina es per falta d'enteresa, en els ciutadans y també per sa ignorància y embrutiment.

Eduquém al poble, trayemlo del fanch de ses passions, no l'apartém del compliment de sos debers y de sos quefers domestichs, sino que sense llensarlo á lluytes quixotesques y á empreses irrealisables, donemli idea de sa propia dignitat, fentlo ser práctic en son obrar per èl be general, acabemlo de desenganyar dels partits polítichs y encarnemli l'amor á les coses de la terra, y prompte veurém á nostre país alsarse, no mogut per idealismes y fantástiques teories, sino exigint que se respecti sa dignitat, que se reconeguín sos drets y que se satisfassin ses necessitats.

Si el Catalanisme es el despertar de un poble en general, el Regionalisme no significa la obra de un nou partit, sino el desvetllament dels pobles que volen defensar sa vida. Quan aquesta idea reyni en les consciències tindrem segur el triomf de nostre causa y potser també lograrem la salvació d'Espanya.

Barcelona 9 Octubre de 1900.

Joseph Gassiot y Magret.

TARDOR

La natura va despullantse de ses gales.

La llum del sol ab son brill emortuhits

reflecta pàlidament sobre les mes esmortuhides plantes dels camps.

Els cants d'estiu, alegres com rialla d'infantó, s'han perdut ab la verdor del fullam.

Les fonts murmuran queixes d'anyoransa, perque conservan les dolces paraules que sentían pronunciar als joves enamorats.

Ni en la verdissa vora 'l riu se sent l'alegre rossinyol, ni en la clotada xiula el merlot, ni en la boscuria se deixan sentir armonioses formant chor les variades veus de miç cantayres aucells.

Tot enmudeix, tot resta silenciós.

Les floretes totes coll tortes, llensan plor de desengany al costat de marcides falgueres y de punyentes argelagues.

En els ubachs ahont cantavan les gribes y niavan les tórtoras y tudons sols sí senten á vegades notes melangioses, sospirs tirats al ayre escapats del cor d'alguna pastoreta que entre aquell silenci esplaya son esperit enamorat, tantost la picasoca trepant pels arbres va cantant reposadament.

Tots els arbres llagrimenjant fulles, bo y trayentse el vestit prehuat que estrenaren per la primavera y ensenyant com reliquia algún niu que fou el bressol de tendres aucells.

Els camps tots enmonjoyats no están tan cofoys com quant rumbejavan son vestit de flor de fajol, més blanch que vel de nuvia.

Per tot domina el tó groguench del blat de moro, del mill y de les fulles que á terra 's mouhen joguineres empeses pel ventitjol y solsament verdejan els camps ahont hi ha nascut el fench que 'ls encatifa.

Esbarts d'alobas y pitrulfus ab ses monótones passades junt ab un estol de pinsans van pregonant l'arribada de la tardor.

Colles de pardals van á robar moguent xibarrí les granes del mill.

Les aurenets y ballestés que xisclejant en l'espay van á deixar perque ha arribat la tardor.

Les castanyeres posades pels cantons dels carrers darrera una taula ahont fu-

mejant les castanyes brilla esmortuïdament la claror d'un fanal, també son les missatgeres de la tardor.

Y les carretades d'espigues de blat de moro de monjoyés de fajol y de mill que entran en les cases de pagés, fruyt benéfich de moltes suades, ens diuen que les plantes han arribat á son fi, que han mort per donar vida ab un altre generació.

La tardor ab sos dies serens ab ses aubades de broma baixa, ab son oreig fresquivol y ab sos vespres grisencs-vermells, sense flors ni cants, sense rialles ni llágrimes, sense alegries ni mi-granyes, permaneix indiferent á tot, com el jove que ha perdut totes ses ilusions, que les flors son les ilusions del temps.

LLUIS TORRAS.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

10 d' Octubre.

La crisis fabril perque actualment atravessa Catalunya es en nostra vila sentida ab molta intensitat, y dich ab molta intensitat, perque ademés d'aquesta crisis general en tenim un altre que fa més aguda lo situació y es la tirantés de relacions en que viuen desde fa alguns temps amos y trevalladors.

En épocas de calma antes l' amo seguia treballant per no despedir els seus operaris, pero aixó s' acabat, perque l' amo sols se creu obligat á satisfer el jornal sempre que 'n toqui l' afecte. Resultant d'aixó que 'n quant afliuen les demandes ja affluixa la feyna. Aixís se comprén be que en alguna fabrica ja no 's treballa y en altres van escorrent les feynes.

A consecuencia d'aixó molts treballadors particularment treballadores marxan de nostra vila en busca de feyna.

Segueixen endevant els treballs de fonament de la casa-torre del doctor Roig, aquesta obra y alguna altre que 'n realisa el senyor Mas de Xaxás, venen á posar un padàs á la escacés de feyna de nostra vila.

Les obres que 'ls senyors de Brandia vé-

nen realisant desde algún temps per la explotació de un salt de forsa de 500 caballs en el vehi poble de Sant Pau de Seguries, han pres aquest estiu gran increment, trobantse ja fets els desmonts en tota la llargada del canal, completament acabada la resclosa y molta part de brana, de manera que si els afavoreix el temps y no sobrevé cap entrebanch l' any que be en aqueix temps estarà ja disponible un salt de 500 caballs com he dit antes y el millor de tota la comarca.

La temperatura es desde fa alguns dies primaveral tant com lluheix el sol, mes quan aquest marxa se deixa sentir un fret bastant regular.

El corresponsal.

BANYOLAS.

11 d' Octubre.

No puch donar detalls encare dels festeigs que 's preparan per la próxima festa major, segons se diu hi ha grans projectes, una vegada redactat el programa ja 'ls posaré al corrent. Crech será escrit ab l' idioma oficial.

El dia 27 del passat Septiembre va contraure matrimoni en Joan Teixidor, fill del industrial en Joseph Teixidor, ab la simpática senyoreta Dolors Pau, filla del industrial y comerciant en Joan Pau.

Deu els hi concedesca á la novella parella tota classe de felicitats y una interminable lluna de mel.

Dit casament fou molt concorregut dels numerosos amichs de ab dos parts, basta dir que 'n el dinar que s' efectuá en la fonda d' en Flora foren unes xexanta persones.

El mercat passat fou molt poch concorregut á causa d' haber sigut fira l' anterior, y fira també el diumenge últim en el Pont de Girona.

Enguany haurém tingut una anyada més que regular de rahims, haventse cotisat á dotse pessetes.

Escayguentse mercat el 24, dia de nostra festa major, l' Ajuntament ha tingut á be traslladarlo pel dia 23 ó sia per la vigilia.

El corresponsal.

CRÒNICA LOCAL.

Ha vingut à nostra redacció un paperot que porta per nom *El Herald de Gerona*, que comença pera dir pestes d'un senyor quin nom nó vol dir y (que à nosaltres tant se 'ns en dona), després segueix un article, ó cosa aixís, que no s'entén y en la secció de correspondències posa una carta que no s'acaba may del corresponçal de Besalú, que ab el títol de *Catalanismo* s'entreté en volguer ridiculisar l'acte que celebrá l'Agrupació en dita vila al inaugurar la Senyera. Aquest senyor corresponçal deu ser un bon home sense malícia, donchs se li hauria ocorregut que per parlar de un acte que no revestí cap importancia no val la pena de gastarhi tanta tinta, ¡no més tres columnes! á menos que li paguin molt be la sal y pebre que hi posa y gracia que no n'hi manca... be es veritat que éll mateix demana perdó al final per la *lata* que ha donat à els *lectores* de *El Herald*. En quant à nosaltres que també hem tingut la sort de ser *lectores* pot estar ben tranquil, que no sols queda dispensat, sino que no 'ns creurá si li dihém que n'estém agrahits, donchs que nosaltres la propaganda no la fem pas per acontentar à periòdichs com *El Herald de Gerona*, molt al contrari, sense volerli cap mal, com més s'enfadi ab els catalanistes tant millor y sobre tot si sab cap més cosa de *Catalanismo* no la deixi correr, encare que sia per *aniquilarla*, la cuestió es que s'en parli y *El Herald* pot ferho y nosaltres no. Per altre part es molt natural que ho fassi, donchs la boca no admet rahons y la gent de *El Herald* com tothom sab, be te de defensar els *garbanzos* y el *cocido* encare que sián menjats à Catalunya.

Y a propòsit de corresponçals.

Aquesta vegada estém de pega y sempre pel mateix cantó, donchs que en un altre correspondència també de Besalú, publicada en el Setmanari local *El Deber*, del dia 6 del corrent, se parla del acte Catalanista, si fa ó no fa com en *El Herald*, es á dir, ab les mateixes inexactituts d'informació y en quant als comentaris son més curts y més sentenciosos, si be que no ab tanta *gracia*. De bon principi no 'n ferem cas, perque creyem molt fácil una equivocació tant en el que enrahona com en el que pren notes, sobre tot sino està ab prou comoditat y no hi te moltà pràctica, pero com ja hem dit que l'esmentat corresponçal posa la cuestió en un terreno massa delicat, donchs diu que *uno de los disertantes dijo que dentro del catalanismo se admitian todos los partidos y todas las religiones añadiendo el ateismo neto y escueto*, y com sia que no 's digué tal cosa ni de lluny, sino que lo Catalanisme sent com es sols una aspiració, un mohiment social, per fer resaltar y sortir tal com havia sigut la personalitat de Catalunya, precindeix de tota forma política y fins religiosa avuy per avuy, perque no son atribucions dels catalanistes el escullir la forma com deu governarse Catalunya, sino sol-sament procurar que pugua governarse à son albir, ni menos quina relligió deu tenir, puig ja es sabut que aquí no hi ha sino catòlics, apostòlics y romans y la relligió d'aquestos es la sola que ha influït en la formació del esprit català que volèm restablir, donchs tant influïa en la sana democràcia de sas lleys, com en lo alt grau de cultura literaria y fins artística de Catalunya.

Nosaltres d'aixó n'hem de protestar, com à catòlics primer, com à catalanistes y perque SANCH NOVA

estava representada en l'acte de referència, junt ab la Agrupació d'aquesta vila i ho sentim tant més per tractarse d'un periodich de tanta significació com *El Deber* y que tanta consideració 'ns mereix com a company de localitat.

Està molt be que no s'estigui conforme ab res, que signifiqui Catalanisme, fins ens està be que a n'el senyor corresponsal de Besalú, els catalanistes no l'hi siguem simpàtics, els de aquí a Olot ja hi estem fets a ser mal-mirats, pero a n'el enemich més gros y més odiós, la caritat inmutable eterna, la única la que Nostre Senyor Jesucrist ens mana, dispensarli les faltes que tinga y molt ens priva d'atribuhirli les que no ha comés.

Avuy el vehí poble de Las Presas celebra la seva Gala que com de costum creyem se veurà concorreguda de la gent de nostra vila que hi va a buscar una tarde de esbarjo, sobre tot en les sardanes que 's ballan a la plassa en la tarde.

Diumenge passat se feu el rellevo de la forsa que guarneix nostra vila.

El barri del Roser ha celebrat la seva festa igual que 'ls demés anys, vegentse molt concorregudes tant les funcions relligioses com profanes, regnant molta animació en totes parts y sense tenir que lamentar el més petit desordre.

Ja 's poden donar per acabades les segues del fajol en tota la plana, quina anyada es regular apesar de la espolsada que sofrí ab la pedregada de dies passats. Els mills y panissos se van assahonant y prometen bon rendiment gracies a la bonissima temperatura de que venim disfrutant.

La comissió encarregada d'aixecar una estatua al senyor Chavarri a Portugalete, ha acordat encomanar la execució del monument a nostre estimat amich y compatrici senyor Blay.

Passa de 9.9000 pessetes l'import de la suscripció.

La *Gaceta* ha publicat un Real Ordre del Ministeri de Instrucció Pública y Belles Arts, disposant que de tot cartel de convocatoria a certamens científichs, literaris, artístichs ó industrials, se presentin sis exemplars firmats en el Govern civil de la provincia ó en la Alcaldia del lloch del domicili de la persona ó corporació que obri el concurs.

El governador disposarà la publicació de cada cartel en un dels números del *Boletín Oficial*, que segueixi a la fetxa en que se rebé en les oficines de son càrrech, y dintre de les vinticuatre hores següents se enviarán dos exemplars als ministeris de Instrucció pública y Agricultura.

El de Instrucció cuydarà de que dintre els tres dies següents se publiqui en la *Gaceta de Madrid* y en el *Boletín del Ministerio de Estado* se insertarán les convocatories que continguin temes relatius a paissos estrangers; axis com els de les provincies aquells que sian de caràcter local.

Si fos molta la extensió dels cartells qual publicació se ordeni, les autoritats respectives podran reduhirla a els temes del premi que a cada un correspongui, si l'original axis els especificqués y a les condicions de la convocatoria.

Lo pitjor del cas es que la idea del senyor García Alix, segons diu *La Renaixensa*, costará bons cuartos a les Corporacions y Centres que convoquin certamens. Tot anunci de més

de vuyt ratlles posat als *Boletins Ofi-*
cials de provincia costa cinch duros
y divuyt ó vint publicat á la *Gaceta*
de Madrid. ¡Qui sab si sols per aixó,
per augmentar els ingressos, s'ha
ideat aquesta trascendental resolució.

El dimars de la passada setmana
en el Mas de Les Feixes ocorregué
una sensible desgracia, puig un mo-
sso del mateix, al anar á saltar de una
carreta plena d'espigues de blat de
moro ho feu ab tal mala sort que que-
dá enganxat ab un pal de la mateixa,
produhintli una ferida vora 'l ventre
que li causá la mort al següent dia.

S'ha publicat un bando de la ar-
caldia anunciant la expenció de cé-
dules personals pera l'exercici de
1.er de Juliol passat hasta 31 de De-
sembre.

Dijous, divendres y díssapte pró-

xims se celebrán en nostra vila les
renombrades fires de Sant Lluch, que
malgrat al temps que 's presenta pro-
meten esser molt concorregudes.

La setmana que acaba de transco-
rrer ha passat ab un temps primave-
ral ploguent ab abundor la nit del
divendres y tot el dia d'ahir, havent
dites plujes refrescat bastant la tem-
peratura.

Després d'una llarga y penosa ma-
laltia mori el divendres últim en lo
poble de Montagut nostre benvolgut
amic y corresponsal don Ramón
Ferrusola.

Rebi sa familia nostre més sentit
pésam al mateix temps que supliquém
á tots nostres suscriptors y lectors
una oració per l'ánima del finat.

D. E. P.

Olot.—Imp. de N. Planadevall —1900.

AVIS

S' avisa que 'l día 16 d' aquest mes á les 4 de la tarda se subasta-
rá la casa senyalada ab el número 13 situada en el carrer de Fluviá
d' aquesta vila, en la Notaría de don Vicens Capdevila, ahont estarán
els títols de propietat. No s' admetrán dites inferiors á 2.000 pessetes.

Olot 8 Octubre de 1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 6 al 12 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
11	Isidro de Miquel Cos. . . .	Mas Feixes	solter	25
11	Joan Puigdomenech Serrat.	Medas	casat	65
	Noys, 0.		Noyes, 2.	

NAIXEMENTS

Noys, 0.		Noyes, 1.
Total defuncions, 4.		Total naixements, 1.

LA GRESHAM

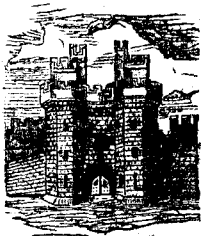
COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

PROVIN L' EXQUISIT

LICOR CANIGÓ

De venta en Cafés y Botellerías

Representant y depositari, D. Félix Planagumá,
Sant Rafel, 23.—OLOT.

LO POSITIU

AVIS AL PÚBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en els carrers de Sant Esteve, núm 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila que en lo mateix establiment s' ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' hivern, y que 's confeccionan trajes á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més economichs de Barcelona y altres capitals.

Casa Baleta

Camisería y Corbateria

MADAPOLÁM

GRA D' OR

DE LA ACREDITADA FÁBRICA DE LA

Vda. de Joseph Tolrà

À 5 Y À 10 PESSETES PESSA

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informarán en la impremta d' aquest setmanari.